

Povjerenstvo za upravljanje domenom .hr u sastavu Izv. prof. dr. sc. Gordan Gledec, Mirjana Gabriel, Goran Blagus, Vanja Librić Radojević i prof. dr. sc. Alan Uzelac, donijelo je na svojim sjednicama od 5. studenoga 2013. godine i 29. siječnja 2014. godine temeljem čl. 4. st. 1. Pravilnika o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (dalje: Pravilnik) sljedeću

ODLUKU

1. Iznimno od čl. 15. st. 4. Pravilnika, pravne osobe koje svoj poslovni nastan imaju u nekoj od država članica Europske unije za registraciju naplatnih sekundarnih domena ne moraju imati registrirano predstavništvo, podružnicu ili drugi stalni organizacijski oblik u Republici Hrvatskoj.
2. Na pravne osobe koje svoj poslovni nastan imaju u nekoj od država članica Europske unije ne primjenjuje se ograničenje iz čl. 18. st. 1 t. 3. Pravilnika (ograničenje od najviše jedne registrirane sekundarne domene), već ograničenje iz čl. 18. st. 1. t. 1. (ograničenje od najviše 10 registriranih domena).

Obrazloženje

Na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju prestala je obveza registriranja predstavništava za strane osnivače koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije. Takav zaključak proizlazi iz izmjena čl. 52. Zakona o trgovini (NN 87/08, 96/08, 116708, 76/09, 114/11 i 68/13), koji se od 1. srpnja 2013. temeljem čl. 83. istoga zakona više ne primjenjuje na osobe koje obavljaju gospodarsku djelatnost, a imaju svoj poslovni nastan u drugoj državi članici EU (vidi i tumačenje Ministarstva gospodarstva, <http://www.mingo.hr/default.aspx?ID=3264>). Obveza registracija predstavništava ukinuta je kao protivna načelima slobode kretanja roba i pružanja usluga na unutarnjem tržištu zemalja članica EU. Stoga nema razloga niti da se u postupku registracije domena nadalje za pravne osobe koje imaju poslovni nastan u EU traži dokaz o registriranoj podružnici u Republici Hrvatskoj. Za takve pravne osobe, ovlašteni registrari dužni su samo utvrditi činjenicu da pravna osoba ima svoj poslovni nastan u drugoj državi članici Europske unije.

Ulaskom Republike Hrvatske u EU prestala je i zakonska mogućnost da se na tržištu Republike Hrvatske pravne osobe iz EU koje obavljaju gospodarsku djelatnost stavljaju u nepovoljniji položaj od pravnih osoba sa sjedištem na području Republike Hrvatske. Stoga ograničenje postavljeno temeljem čl. 18. Pravilnika prema kojem domaće pravne osobe mogu registrirati najviše 10, a strane pravne osobe najviše jednu .hr domenu ne može više biti primjenjivo na prava osoba s poslovnim nastanom u EU da registriraju dodatne domene iz čl. 22 Pravilnika. Naime, dodatne sekundarne domene registriraju se radi ostvarenja svih interesa ovlaštenih korisnika te se u praksi nerijetko koriste radi obavljanja gospodarske djelatnosti. Zbog toga ova ograničenja koja bi poduzetnike iz drugih država EU stavljale u nepovoljniji položaj nisu više zakonita, jer svim poduzetnicima koji poslovni nastan imaju u EU temeljem

CARNetHRVATSKA AKADEMSKA I ISTRAŽIVAČKA MREŽA
CROATIAN ACADEMIC AND RESEARCH NETWORK**10100**

GODINA / YEARS

tržišnih sloboda sadržanih u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i načela prava i politike tržišnog natjecanja treba pod jednakim uvjetima, na nediskriminirajući način i bez obzira na njihovo sjedište, osigurati uvjete za pristup i sudjelovanje na tržištu (vidi mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja Klasa:034-08/13-01/057, Urbroj:580-07/26-13-002 od 15. Svibnja 2013. Godine.

Kako je navedeno uređenje položaja pravnih osoba iz EU koje obavljaju gospodarsku djelatnost sadržano u međunarodnim ugovorima koji imaju neposrednu primjenu i nadzakonsku snagu, a sadržano je i u zakonskim aktima (Zakonu o trgovini), primjena ovih odredbi i načela ima prednost pred Pravilnikom kao podzakonskim aktom te je stoga trebalo odlučiti kao u izreci ove odluke.

U odnosu na sekundarne .hr domene kroz koje se ostvaruje pravo na virtualni identitet u nacionalnom informacijskom prostoru kao temeljno pravo svake pravne i fizičke osobe s prebivalištem ili sjedištem u RH (čl. 5. i 6. Pravilnika), odredbe Pravilnika i dalje se primjenjuju na jednak način. Pravo na virtualni identitet unutar nacionalne vršne domene kao polazišta strukturiranja, organizacije i prezentacije informacija vezanih uz Republiku Hrvatsku na internetu proizlazi iz koncepta nacionalne domene kao nacionalnog resursa na koje se primjenjuju načela uređenosti virtualnog prostora i posebne zaštite sekundarnih domena. Pravo na nenaplatnu domenu nije uspostavljeno radi tržišnog natjecanja, već radi oblikovanja identiteta unutar .hr domene za osobe iz Republike Hrvatske, a u stjecanju i oblikovanju toga prava (uključujući i regulaciju dopuštenih naziva) prioritet ima javni interes. Naime, za nastupanje na jedinstvenom europskom tržištu, u ostvarenju prava na jednaki položaj osobe iz EU imaju (uz promjene iz dispozitiva) jednaki položaj i pravo na registraciju domena čija je namjena „informacija o djelatnostima i uslugama korisnika domene; informacije o robama i proizvodima koje korisnik domene stavlja u promet; informacije o patentima i licencama, autorskim pravima, robnim žigovima i markama i drugim oblicima intelektualnog vlasništva“ (čl. 23. Pravilnika), pa i domena koje se kao domene za ostvarenje drugih interesa (uključujući i gospodarskih) mogu registrirati (dodatne sekundarne domene iz čl. 22. Pravilnika) te su time u cijelosti izjednačene u mogućnosti da posluju u Republici Hrvatskoj pod jednakim uvjetima kao i domaći poduzetnici.

Bez obzira na t. 1. i 2. navedene u izreci, napominjemo da je radi tehničke provedbe ove odluke potrebno da osobe na koju se ona odnosi imaju svoj osobni identifikacijski broj (OIB). Zahtjevi upućeni po ovoj osnovi bez navođenja OIB-a kao nepotpuni neće se moći izvršiti.

U Zagrebu, 3. veljače 2014. godine

Predsjednik Povjerenstva za upravljanje domenom .hr

Izv. prof. dr. sc. Gordan Gledec